

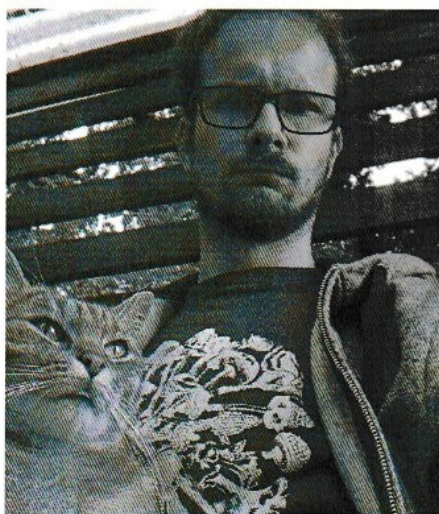

Zpravodaj
Wolkrova
Prostějova
2020

Úvodník

„Mám už úplně vyklepaný prostředníčky...“ tak to je asi tak jediná věc, na kterou bych si tady letos mohl stěžovat. A taky že si stěžuji. Takřka denně. Ale abych to snad nejprve trochu vysvětlil: já jsem totiž v tom klíčovém věku, kdy na to byl ten správný čas, tedy během mých studií na gymnáziu, úspěšně vyignoroval hodiny psaní na stroji. Týden Wolkerova Prostějova byl tedy pro mě kromě týdne divadla, večírků a poezie především týdnem datlování (a účastníci roborových seminářů divadel poezie o tom jistě něco ví...). Ačkoli mám festivalové psaní samo o sobě moc rád, už teď se nemůžu dočkat, až uzavřeme poslední číslo a mé kloubky a břicha vkročí do období rekonvalescence, o kterém doufám, že bude dlouhé, klidné a harmonizující. Nicméně ať už toto období bude nakonec ověšeno jakýmikoli více či méně očekávatelnými přívlasky, o jednom z nich nemám pochyb - bude *zasloužené*. Hledisko posouzení kvality naší práce nechávám zcela na vás,

nicméně co se týče kvantity, je naše letošní totální nasazení zcela očividné. Vždyť těch několik desítek až stovek tisíc znaků od každého z nás se dohromady rozprostřelo na celkových 136 stran (toto číslo nepočítám) našeho festivalového zpravodaje. Vlastně by mě zajímalo, zda jste si někdo tuto přehlídku grafomanie a literárního obžerství dal celou. A pokud ano, kolik času jste s tím proboha strávili? Já jsem to třeba ještě nestihl... Když si nás dnes večer, v noci, nad ránem či ráno najdete ve 27čce, U Vašuta nebo U Luká-

še, moc rádi si vyslechneme vaše postřehy.

Ale už dost té introspekce. Už bylo dost slov. Už je konec... Včera nad ránem U Vašuta z mlhy vystoupila rusalka a úplně prostě se mě zeptala: „jak se loučíš?“ Nebudu se vám svěřovat, jak jsem jí odpověděl. Místo toho se s vámi na rozloučenou podělím o dvě rady, které mi udělil sám velký kouč Jiří Wolker v Prostějově léta páne 2020:

- 1) naučte se psát všemi deseti;
- 2) na ty zásadní otázky si raději připravte odpověď dopředu.

Jakub Maksymov

Martina Drmolová

Jako v loňském roce vám náš zpravodaj přinese vhledy, náhledy a pohledy na „šedé eminence“ festivalu. Na lidi, o kterých třeba ani nevíte, že se na festivalu podílí, a přesto se bez nich nelze obejít. Opět se tedy ponoříme do stinného zákulisí festivalu a vytáhneme na světlo pohledy lidí, bez nichž by Wolkráč nebyl Wolkráčem.

Na závěr festivalu jsem vypovídal v minirozhovoru Martinu Drmolovou – druhou z tandemu hlavních organizátorek festivalu, na kterých speciálně letos ležela velká tíha.

Když se ohlédneš za celou přehlídkou, jaké v tobě převládají pocity?

Euforie, že jsme to dokázali navzdory všem okolnostem. S Ivou Lubinovou jsme do letošního Wolkráku daly všechnu sílu a energii a on

opravdu proběhl. Myslím, že je to poznat i na energii, která koluje uvnitř festivalu. Vše je stejné, jako každý rok, a přece je letošní Wolkráč jiný.

V čem jiný?

Nedokážu to asi přesně popsat. Asi je to takový pocit mezi účastníky: ano, přijeli jsme přes všechny překážky, jsme tady!

Jaká byla práce v organizátorském týmu?

Všechno bylo velmi narychlo. Na přípravu festivalu jsme měli v podstatě jeden měsíc – plakáty, texty, porotci... Byl to velký shon, ale dali jsme to.

A práce přímo na festivalu?

Ta už je bezproblémová, zaběhlá. Navíc, jak už jsem řekla, letos jsou lidé neuvěřitelně milí a vstříc-

ní. Například kvůli rouškám s námi nikdo nebojoval, nemuseli jsme se s nikým dohadovat – prostě si to nasadí a jdou si užít divadlo.

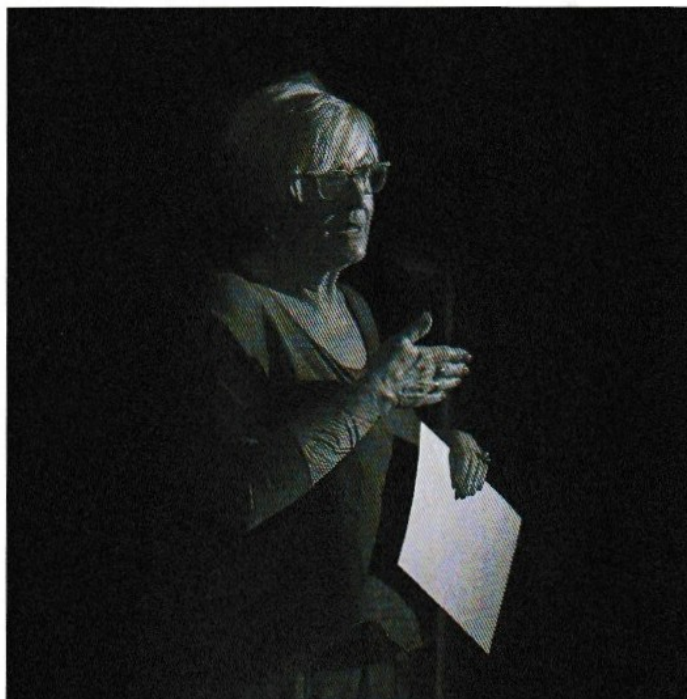
Už vyhlížíš příští ročník? Přemýšlíš o změnách?

Ne, na to teď vůbec nemám myšlenky. Čekají nás další akce DUHY, nad kterými musíme přemýšlet v kontextu všech opatření. Wolkráč bude přicházet zase koncem ledna, kdy se začíná přemýšlet nad novým ročníkem. Samozřejmě už teď sbíráme podněty ke zlepšení a změnám od hostesek, porotců, účastníků, ale samotné přemýšlení „jak jinak“ přijde až v lednu.

Co bys na závěr festivalu vzkázala účastníkům?

Wolkráč žije a bude žít navzdory všemu, co nám svět přinese.

Vítek Marušák

Rozhovory s recitátory II. a III. kategorie

Aicha Roubíčková

Marian Palla: Jak se potopit, sníst jogurt a vyplavat

Čím tě zaujal text Mariana Pally?

K textu jsem došla tak, že jsem už kdysi dávno slyšela něco od Pally. Letos jsem chtěla udělat něco odlehčenějšího, něco vtípnějšího. Já vtípné texty moc neumím recitovat. Tohle mi přišlo jako dobrý začátek, protože tento text je vtípný sám o sobě, ale zároveň v něm je určitá dávka vážnosti.

Vážnosti?

Vidím tam odraz společnosti, jak se otupuje všemi návody, které jsou občas opravdu stupidní.

Máš ráda návody?

Nečtu je, ale když se k nim dostanu, tak mě často pobaví, protože si (ti, co je píšou) myslí, že je lidstvo fakt hloupé.

Jaký je tvůj nejoblíbenější jogurt?

Já mám hrozně ráda Monte, to je ten čokoládový a bílý. Prosim nemíchat. Musíte si rozdělit ty barvy a jíst to popořadě. Teda, dělejte si, co chcete, není tam návod.

Milan Hábl

Woody Allen/Dana Hábová: Chůva nad zlato

Proč sis vybral Woodyho Allena?

Mně se na něm líbí ta jeho práce se slovem, jak slo-

va a věty používá v jednotlivých povídkách. Umí si s tím krásně vyhrát.

Jak se ti pracovalo s tím textem?

Původně ten text má zhruba okolo patnácti stránek. Musel jsem to hodně osekát. Čistě se soustředit na příběh zabití chůvy a i tak to pořád má dvě stránky. Pracovalo se mi s tím dobře, ale ještě tento proces není u konce.

Zajímá tě i jeho filmová tvorba?

K filmové tvorbě jsem se, bohužel, zatím nedostal. Určitě by to mohlo obohatit aspekt, který se dá následně vložit do básně. Určitě se chci na nějaký jeho film podívat, i vzhledem k nekončícímu procesu na této básni.

Anna Veselá

Zdeněk Svěrák: Ivanka a Lenin

Jak vnímáš dobu minulého režimu?

Každý to má jinak. Normální člověk ji snad vnímá negativně. Protože si snad uvědomí vše, co provedli, jak zasahovali do života lidí a i třeba učitelů. Tady ta konkrétní Ivanka s režimem vůbec nesouhlasí, ale zároveň nechce přijít o práci. Má ráda svoji poezii. Komunisté jí komplikují život. Ona nechce jít proti.

Dokážeš si představit takovou situaci?

Já si dokážu představit skoro všechno. Z jedné strany by mě dost zajímalo, jak by se žilo v takové situaci. Rozhodně bych tam nechtěla žít celý svůj nejlepší život.

Podle čeho sis vybrala tento text?

Já si ho nevybrala, on si vybral mě. Ať to zní jakkoliv klišoidně. Seděla jsem před dramatikem a čekala. Otevřela jsem knížku Zdeňka Svěráka na této povídce, a tak jsem si ji četla. Najednou mě zaplavila ta představa, že to je ono, že to musím recitovat.

Františka Hejduková

Ivana Myšková: úryvek z knihy Nícení

Františko, dokázala bys mi nějak přiblížit Ivanu Myškovou?

Ivana Myšková je současná česká autorka mladší generace. Napsala ještě jednu knihu *Bílá zvířata jsou velmi často hluchá*.

Dokázala bys nám knihu, ze které je úryvek, přiblížit?

Ta knížka se celá skládá z deníkových a dopisových záznamů Hermíny, která píše různým lidem. Především jedné svoji přítelkyni a pak různým mužům, které potkává v průběhu celé knihy. Celé je to laděné v lehkosti a něžnosti, a to i když tam popisuje složitý vztah se svými rodiči.

**Ztotožňuješ se
s postavou Hermíny?**

Já se s ní neztotožňuji.
Já bych se nikdy nenechala
takto oslovit cizím mužem
v divadle, nezahákla bych
se do něj a neodešla
bych s ním na víno. Já
jsem taková plašší.

Alice Gregušová

*Wisława Szymborská/Vlasta
Dvořáčková: Patnáctiletá*

**Jaké to je podívat se
na své patnáctileté já?**

Já se musím přiznat, že
já jsem byla v patnácti
šílené číslo. Chodila jsem
na obchodní akademii,
která mě bytostně nebavila,
v těch letech jsem se
viděla na gymnáziu. Ale
jak to na Hané chodí, tak
se tatínek rozhodl, že
jeho jediná dcera půjde
na obchodní akademii. Půjde
do kanceláře, protože to
je nejlepší zaměstnání pro
ženy. A výhrušně řekl, že
pokud se nebudu učit a
budu mít tolik zameškaných
hodin, kolik jsem měla,
půjdu šít do oděvního
průmyslu. Tak jsem na
akademii složila maturitu.

Psala jste poezii?

Nikdy, tento dar mi
nikdy nebyl dán.

**Jak jste si vybírala
text, říkáte, že to
je poprvé od roku 1972?**

Vlastně za to všechno může
moje dlouholetá kamarádka
Jana Machalíková s Gábinou
Sittovou. Ony mě každoročně
popichovaly, jestli si
nechci zarecitovat. Následně
mi přišlo několik textů od
Jany. Tento text zmiňovala
už vloni po závěrečném

večer, říkala, že to je tak
úžasný text, ale že ho ještě
nedá. A tak mi ho poslala
a mě chytil za srdce.

František Kaska

Miroslav Holub: Interferon

**Proč sis vybral
Miroslava Holuba?**

Já ho objevil v šestnácti,
je to srdeční záležitost.
Od té doby se mi neustále
vrací a přečetl jsem od
něj, nechci být neskromný,
asi všechno, co napsal. Mám
pocit, že jsme propojení
v myšlení, uvažování,
možná i profesí a zájmy.

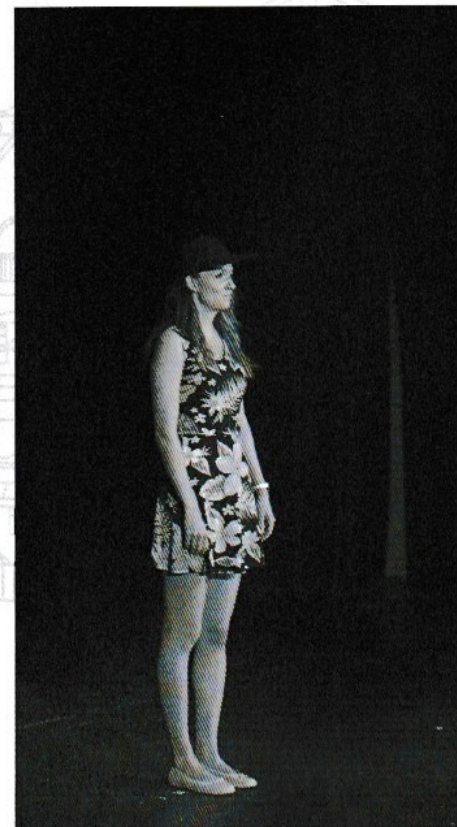
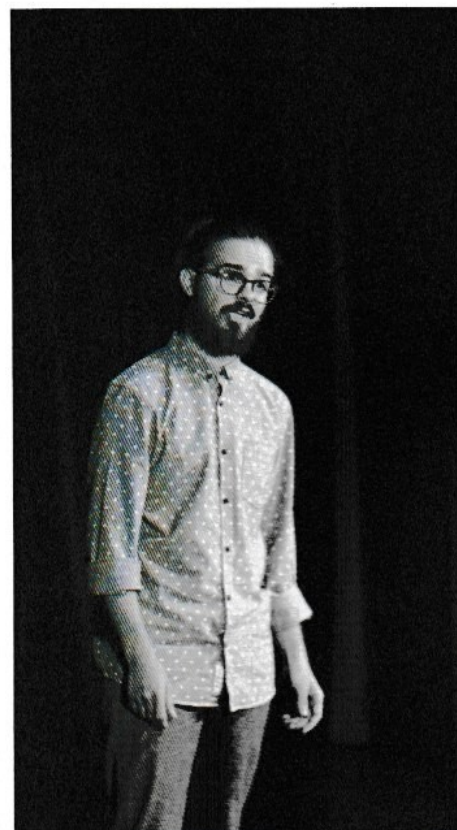
A čím tě uchvátil?

To se těžko vykládá, když
je to takto komplexní.
Možná to spojuje určitou
logičnost. On je lékař,
přírodní vědy, v tom cítím
věcný přístup ke světu,
ale dokáže být i poetický,
satirický, ironický. Myslím,
že má přesné postřehy
toho, co se děje, a přitom
z toho nekape patos.

**Uvažoval jsi o interpretaci
textu Miroslava
Holuba už dříve?**

Přemýšlel jsem už
v devatenácti, že bych
tento text recitoval. Moc
se mi líbil, když jsem
si ho přečetl nahlas.
Musím se dnes pochválit
za pokoru. Tehdy jsem si
řekl, chce to ještě pár let
interpretačně a zkušenostně
počkat. A počkal jsem 31
let a snad to stačilo.

Pavel Skála

Rozbor recitátorů II. a III. kategorie

Stereotyp je odpuzovač pozornosti diváka.

Rozbor recitátorů II. a III. kategorie

Libor Vacek, Jan Anderle, David Kroča, Marta Hrachovinová, Vít Roleček

II. kategorie

5. skupina

Vojtěch Kuchař, Slawomir Mrožek: Vývoj

JA: Vyprávíte to jako příhodu ze života. Zaráží mě, že nejste z těch fantastických věcí, které vidíte, nadšený.

MH: Rozhodl ses dívat před sebe na obrazy, koukal jsi do nikam a vyplýval jsi na to hodně energie. Byl jsi jednostrunný. Pozor na logopedii - l a d. Chtělo by to více si text vyložit.

VítR: Je to hříčka, musíš pracovat s humorem té stavby, s gradací, s absurditou, která z toho leze. Představa rychlého švába ti může dávat pohyb, napětí dodávající energii. Je to ve fyzickém vnitřním postoji a navázání se na diváka.

LV: Klíč pro takovýto druh textu je vyprávět ho jako anekdotu.

Milan Hábl, Woody Allen/Dana Hábová: Chůva nad zlato

VítR: Zabíjíš vtipy, které

dělají stavbu toho legračního textu. Je potřeba dopracovávat jednotlivé segmenty. Základní kámen textu je tvá energie. Snažil ses být velmi nevázaný, uvolněný, ale by jsi povolený. Neaktivnost těla se promítla do textu, který se nevršil, nengradoval, pouze proběhl.

MH: Dal jsi málo analýze textu. Málo jsi pracoval s charaktery a vztahy postav.

LV: Utíkají ti akcenty z předložek. Zacházíš s přímou řečí umělým a nepřirozeným způsobem. Nefrázuj po interpunkci, ale po logice sdělení.

Anna Veselá, Zdeněk Svěrák: Ivanka a Lenin

LV: Jsi patřičně oblečená. Komunikace se navazuje ještě před tím, než začneš mluvit. Někdy jsme svědky toho, že si to člověk neuvědomí a jeho oblečení ruší, nesouvisí se sdělením. Užíval jsem si, jak sis stvořila postavu vypravěčky a jak jsi ji dokázala srozumitelně předat. Ještě by stálo za to zpřesnit závěr, pointa je mrazivá a diváka by měla přejít veškerá sranda.

VítR: Bylo to velmi hezké, citlivé a jemné, ale Ivanke jsi dlužná její boj. Text by tím dostal větší hloubku, takhle to bylo lehce banální.

MH: Tvoje interpretace mě velmi oslovila. Text máš dobře rozčleněný, jdeš po významových celcích, je vidět, že je za tím podrobná analýza. Pozor, u slova *naopak* je mezi vokály ráz.

Aicha Roubíčková, Marian Palla: Jak se potopit, sníst jogurt a vyplavat

MH: Přišlo mi, že jsi se snažila pracovat s napětím, velmi hezky jsi začala, ale pak se to moc neproměnilo. Humor textu se nepodařilo zcela vytěžit.

LV: Celou dobu jsi poutala moji pozornost, navzdory tomu, že s textem zacházíš tak, jak s ním zacházíš. Z toho, jak text vypadá, je zjevné, že jde o odlišné pasáže. Nemělo by se stát, že text proplyne zvukově nerozlišitelně. Stane se z toho stereotypní zvuková plocha. Stereotyp je odpuzovač pozornosti diváka.

VítR: Po tvé výkonu bych měl vědět, jak na dně bazénu sežrat jogurt, ale neumím to! Základní motor textu je, že chceš pracovat s divákem, ale zůstalo to v jedné rovině, nepřehouplo se to.

III. kategorie

Denisa Švandová, Raymond Queneau/Patrik Ouředník: Stylistická cvičení

DK: Dobrý výběr, princip je od začátku srozumitelný.

LV: Divák na začátku musí dostat všechny základní informace, aby si mohl užít variace. Když uděláte Čili skoro rovné a dáte důraz na vše, výsledek je opačný a nezapamatuju si to. Fundament se nepovedl.

Alexandrín: Začala jste verš párat rytmicky, cézura v půli verše je pouze rytmická, není to veršový předěl. Mě-

la jste tam najednou dvakrát tolik veršů.

Inzerát: Inzerát byl pomalý, aby si divák stihl dosadit slova za zkratkami, chápu. V tempu se to pak dostává téměř tam, kde byl alexandrín. U alexandrínu nejde tempo ovlivnit. Ale v kontrastu je inzerát, kde žádné slovo není celé. Pomalé tempo je proti smyslu inzerátu, který se musí vejít na malé místo.

Americky: Vaše američtina byla výborná.

Onomatopoeia: Málo jste se v onomatopoeie odvážala, byla jste málo hravá. Měl to být výtrysk živelnosti. Bylo by funkční, že jako elegantní dáma uděláte brekeke!

Vítězslav Adamec, Radek Friedrich: Poznámky z baráčnické čtvrti

VítR: Byl to velmi postřehnutelný a zapamatovatelný výkon. Velmi ses s textem ztotožnil. Staly se momenty, kde jsi ty mluvni, rytmické a tempové prostředky opustil - opustil jsi postavu. Přimlouval bych se za důslednost udržení tvé interpretace. Problém mám s úplným závěrem, zbytečně jsi couvnul. Poslední verš jsi úplně zahodil. Ztratilo se to. Mělo by to být velmi obviňující, cílené. Stavěl jsi pyramidu a na konci ti spadla.

MH: Našel jste interpretační styl, který se velmi shoduje se stylem autorským. Našel jste klíč k textu.

DK: Přišlo mi to strašně legrační. Máte tendenci mluvit rychle a nedáváte si pozor na ráz.

Pavel Skála, Paul Celan/Radek Malý: Fuga smrti

LV: Fascinuje mě text, je úžasný. Osobní motivace a pochopení tématu je jasné. Není jasné zacházení s detaily textu, obrovské množství nepřesností. Struktura veršů je velmi nesnadná. V interpretaci musí být naprosto přesné, jak jsou obrazy vytvářeny a z jakých dílčích rekvizit jsou sestavovány. Jinak je to v háji a divák tápe, co to vlastně slyšel. Možná jsem radši, že jste to zmastil, jinak by mi z toho mohlo být zle.

MH: Vynechával jsi docela podstatná slova. Dělat Celana je mravenčí práce, ale velmi tento výběr oceňujeme.

Barbora Gréeová, Jáchym Topol: "obrození poezie"

VítR: V poznání rodiny Topolů je klíč k množství Jáchymových děl. Tady se stalo něco, co se s Topolem nepotkalo. Vznikla z toho taková lyricko-milostná, velmi laskavá věc. V textu moc laskavosti není. Klíč je i v muzikálnosti textu. Byly tam falešné intonace.

DK: Vypadá to jako próza, ale není to próza. Vy jste si to slila v jeden celek.

MH: Důležité je vycházet s formy, nepodcenit ji.

VítR: Je mylné k tomuto tématu přistupovat s lítostí. Je třeba přijít s větší popisností, než text prožívat.

František Kaska, Miroslav Holub: Interferon

LV: Vaše interpretace byla velmi přesná, naplněná jasným výkladem, osobními zážitky, postoji a zkušenostmi. Bylo fascinující, jak jste naplnil jakési motto textu. Celou poslední část triptychu oslabilo zlomové místo předznamenávající závěrečnou

část o dětech.

JA: Holuba čtu vždycky rovnou se slovníkem. Otevřít tuto báseň posluchačům je nadlidský výkon. Jsi v napětí, ale zůstáváš v racionální, uměřené podobě, pustit emoce do manéže by mohla být cesta.

VítR: Potřeboval bych lepší otevírání jednotlivých segmentů. Možná by bylo dobré místy pracovat s hlasem, aby se to nestalo zvukově monolitické.

MH: Chce to emocionální střih, máte to velmi dobře segmentované, předěly děláte pohybem, ale v hlase se to neodrazí. Verše, které prozaizujete, bych neprozaizovala, přesah musíte respektovat.

DK: Přikláním se k tomu, že by měly zaznít přesahy. V pasáži na psychiatrii jste dokonale skloubil racionalitu a emocionalitu

Vladimír Soldán, Josef Šnáb: Eurydika

JA: Škrtil jste si scénické poznámky, které by text zpřehlednily. Je v tom zmatek, není v tom logika. V okamžiku, kdy vaše přecházení po scéně není naplněno významem, je matoucí. Nepomáháte nám ani hlasově, v projevu postav není rozdíl. Text není příliš kvalitní, často dokola říká totéž. Nerozumím tomu, co chcete říct.

VítR: Nešťastně jsi zvolil přístup k dialogu, nebylo to vůbec probarvené. Interpretace jsi postavy neoddělil.

MH: Dobře pracuješ s veršem, respektuješ ho. Popocházení po jevišti a doprovodná gesta pro mě byla iritující.

DK: Děláš maximum a můžeš se

rozkrájet, ale text ti podráží nohy.

Alice Gregušová, Wislawa Szymborská/Vlasta Dvořáčková: Patnáctiletá

MH: Text tebou promlouvá sám, není nutné nic přikrášlovat. Práci s veršem není co vytknout. Daří se i práce s časem, tempem. Od *na rozloučenou* je to závěr, i když je to ještě rozčleněné do čtyř slov, mělo by to tam lépe držet pohromadě. Tam prozařuje emoce.

DK: Paní Gregušová měla trému. Zázrak interpretace je, že řekla první dva verše a tréma přestala být podstatná. Najednou se otevřel svět příběhu, zkušenosti. Najednou byl pouze přednes.

JA: Dlouho jsem nezažil tak upřímnou interpretaci, zdá se mi, že s Szymborskou velmi souzníte. Bilancujete s noblesou. Byl to katarzní zážitek.

Kateřina Prášilová a Monika Němečková

Výroční zpráva o stavu českého divadla poezie

Šedesátý třetí ročník Wolkrova Prostějova přinesl osm inscenací různých žánrů a divadelních druhů. V souhrnu ale existují obecnější tendence, které se pokusíme pojmenovat.

Jedna zásadní věc spojující všechny inscenace, které jsme mohli během festivalu vidět, je inspirace literární předlohou, od lidových příběhů přes novely a romány až po experimentální poezii druhé poloviny dvacátého století. Cesta k poezii přes literaturu je naprosto legitimní, ale riziko této cesty je takové divadlo poezie, které se soustředí velmi výrazně na slovo a rezignuje na svébytnou jevištní poezii - scénický obraz ustupuje dramaturgickému konceptu. To se letos projevovalo především ve dvou aspektech - inscenátorům se ne vždy nepodařilo nalézt takové výrazové prostředky, které by vedly k vytvoření jasného stylu souvisejícího s vnitřním tématem textu, a prostоровé uchopení nebylo pokaždé konkrétní.

Inscenace, jež byly diváky i lektory přijaty vstřícně

(byť pochopitelně nikdy bez výhrad), se všechny vyznačovaly vědomím, o čem herci hrají a proč je důležité to, co chtějí divákům říci. Vedle toho jsme viděli množství představení, u nichž vědomí tématu nebylo uvnitř souboru vyřešené, nebo inscenátoři nenalezli prostředky, jimiž by téma dokázali sdělit.

Podstatným rysem letošní přehlídky byl obecně vysoký standard kultivovaného hereckého projevu a vnímavost hereček a herců vůči poezii. V několika případech byla tato vnímavost a herecký půvab ve výjimečném souznění s inscenací, v jiných případech zůstal tento potenciál nevyužitý, především díky způsobu režirování.

Režie vůbec byla jedním z opakujících se témat na rozborových seminářích: je totiž důležité, že divadlo poezie je především divadlo a to se všemi složkami, včetně moderní divadelní režie. Režie ve smyslu logické organizace jevištních prostředků ve vztahu k uchopení předlohy byla v některých inscenacích přítomna a v některých nikoliv - ale pokud má mít poezie scénický ekvivalent, bez režie to nepůjde.

Jarek Jurečka

Do boje, lásko, leť!

Instantní recitátor

Závěrečný výzkumný protokol

Selhal jsem. Výzkum je nenávratně ztracen. Výsledky experimentů jsou nepoužitelné, poetizáty pro další výzkum ztraceny. Věda zcela nečekaně selhala při vývoji dokonalého recitátora v prášku. Objekt zájmu jakoby se vzpíral postihnutí skrze exaktní vědy. Jakoby rozložen na prvočinitele ztrácel něco ze své podstaty.

Sedím na lavičce v parku a zalívám si instantní polévku v hrnečku horkou vodou. Kdyby tak i poezie byla takto jednoduchá... Dobrou chuť.

Vítek Marušák

Diktát do Prostějova

Sobota má být zasvěcena rekreaci, nabírání nových sil, kultivaci těla a osvěžení ducha. A proto vám na závěr Wolkráče diktuju cvičební program na míru. Po skončení závěrečného večera potřeste pravici několika oceněným. Protáhněte ramena během hromadné objímačky (krátká série s libovolným počtem opakování v průběhu celého programu). Přejděte plynule ke vzpírání a nasadte si krosnu. Se zátěží seběhněte schody DUHY. Vyběhněte je zase zpět a vezměte si míkinu, kterou jste zapoměli na gauči u záchodků. Stopněte si sprint na 1500 metrů na prostějovské nádraží. Nechte si ujet vlak. Vydýchejte se a protřepte svaly rukou krátkým zamáváním. Pokračujte v orientačním běhu po pohostinských zařízeních.

Cestou utvořte týmy s ostatními zbloudilými účastníky. Zastavte se v některé občerstvovací stanici. Závodte v klikování, pití piva, štafetovém vyprávění historie. Až začne svítat, najděte první spoj domů a dejte si slalom rovnou na nádraží (individuálně, tandemově nebo týmově). Ve vlaku si dopřejte stretching na sedadle a promasírujte si víčka. Dívejte se z okna do dále a ještě chvíli nechte doznívat blahodárné účinky celé festivalové série. Shavasana. Nebudete si asi vůbec jistí, jestli to všechno nebyl jenom sen, chlast, sex a poezie. A v tu chvíli vám dojde, že v červnu musíte přijet zas. Ze sportu.

Za tělovýchovnou jednotu

Jitka Hejlová

Závěr mosteckého píce...

Alkohol je nejlepší přítel člověka. Pijte-li, nebudeš nikdy sám. Přijďme si to všichni ověřit dnes do sedmadváci, případně k Vašutovi. Celá naše redakce na Vás bude čekat a hledat pravdu na dně láhve.

Pokud bych si mohl jen malinko postěžovat, příště přijďte alespoň trochu podpořit redakci. Kupte jim pivo, víno, panáčka. Uvidíte u nás šéfredaktora Martina (do půl těla), který

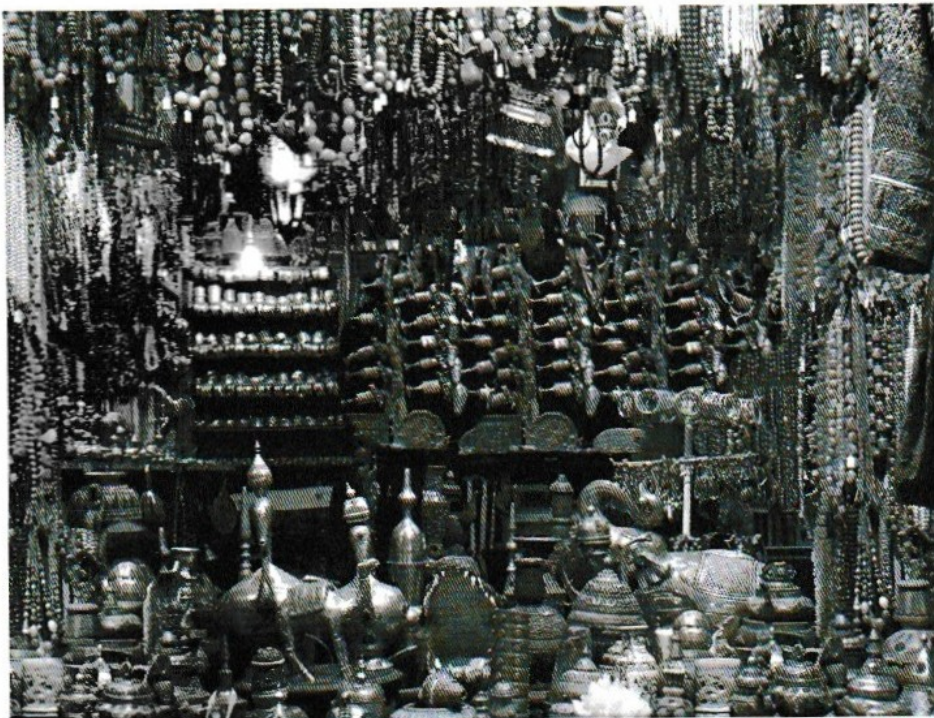
každým dnem doufá, že s ním někdo vydrží do snídaně. Jakub na tom není (ač oblečen) ani trochu jinak. Nádherné slečny Kateřinu a Moniku, které jsou zabrané do korektur a rády by přivítaly gin, víno a možná i pivo. Vítko už nevidíte, ten kvůli nedostatku alkoholu byl nucen odjet až do Brna. Nebojte se přátelit s redakcí, noste k nám drinky. Ať to tu zvládneme. Protože celé dny nám opravdu chybíte a v noci spíš spíte.

S pivkem vedle počítače se s vámi loučím, věřím ve večerní setkání!

Rada pro dnešní den:

“Své chyby můžete odčinit, tím že pozvete dnes večer kohokoliv z redakce na panáka nebo jiný lahodný mok.”

Skála

Poetický bazar

Inflace, koronavirová krize, dražší alkohol... přitom se naše redaktorské honoráře za těch šest sezón, co tu do úmoru dřeme, nevalorizovaly ani o procento... Nemůžete se nám proto divit, že jsme se rozhodli si přilepšit doplňkovým prodejem. Solidní prodejnost našich artiklů signalizuje poměrně ucházející kupní sílu recitátorů, a proto si myslím, že by do dalšího ročníku nebylo od věci popřemýšlet o rozšíření našeho byznysplánu. Zatím uvažujeme o expanzi našeho podnikání na trh služeb - navrhuji otevřít festivalové kadeřnictví, masérský salon a manikúru. Dále bychom byli jistě schopni obstát na poli finančního poradenství. Další díru v našem rozpočtu by mohla zaplnit placená inzerce třetích firem. Zahájili jsme již jednávání s Alzákem, do něhož vkládáme nemalé naděje. Uzavření finální domluvy na příští sezónu bohužel včera zkomplikovalo to, že v průběhu telefonátu s tou zelenou potvorou mi

začala z uší téci krev, a proto jsem byl nucen hovor ukončit.

Celková bilance výnosů:

Kocourí kůže - prodáno

Akt Kubáka - prodáno

Brožura Mladé scény z roku 2019 - prodáno

Tričko od Jirky Chodce - prodáno

Pytel téměř bezedný - prodáno

Prázdná láhev od džina - prodáno

Jakub Maksymov

Skálo, Skálo, Skálo... proč?

Skálo, Skálo, Skálo... proč?

Byl to pro Pavla vskutku náročný festival - skákal z role do role, všude ho bylo plno. Avšak ať byl Pavel během festivalu kýmkoli, vždy byl hlavně novinářem.

Byl neotřelý, byl pravdivý. Jeho multimediální dosah i přesah udivoval všechny jeho kolegy. Co si tedy myslí Skála-novinář?

Skálo, Skálo, Skálo... Kde hledáš novinářskou inspiraci?

Mrázek mě doporučil, jsem tady a nikdy víc nechci být v trojroli.

Skálo, Skálo, Skálo... Co bys vzkázal svým korektorům?

Že jsou skvělé. Obě dvě holky jely na miliardu procent. Díky jim.

Skálo, Skálo, Skálo... Kdo je tvůj oblíbený šéfredaktor?

Zavádějící otázka...

David Slížek a pak někde za ním Martin

Vítek Marušák, Pavel Skála

Redakce se loučí

Neprošlo jazykovou korekturou. Vydává NIPOS ARTAMA.

redakce WP2020: Martin Kuncl_šéfredaktor, zlom, grafika; Vít Marušák_redaktor; Jakub Maksymov_redaktor; Kateřina Prášilová_redaktorka; Monika Němečková_redaktorka; Pavel Skála_redaktor; Marek Gerhard_foto